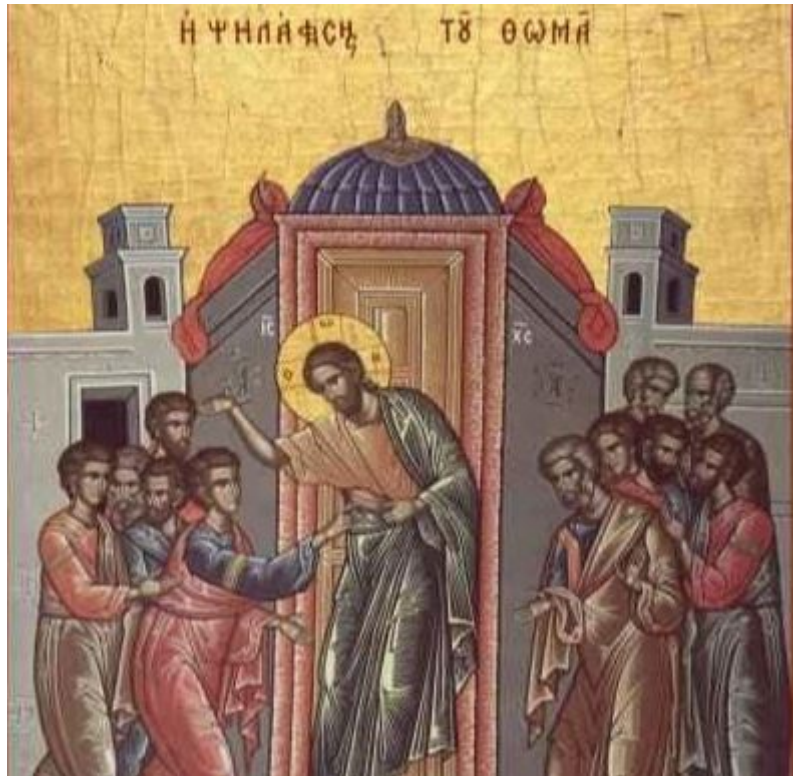

Η Ψηλάφηση του Αποστόλου Θωμά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σὲ ἕξι μέρες ὁ Θεὸς κατασκεύασε καὶ διακόσμησε ὅλο τὸ αἰσθητὸ τοῦτο σύμπαν, ἐπίσης ἔπλασε καὶ ζωοποίησε τὸ μόνο ζῶο μὲ αἴσθησι καὶ νοῦ, τὸν ἄνθρωπο.

Κατὰ τὴν ἑβδομὴ μέρα κατέπαυσε ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα Του, ὅπως μας δίδαξε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τὴ γλῶσσα τοῦ Μωϋσῆ.

«Καὶ εὐλόγησε ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμη μέρα καὶ τὴν ἁγίασε».

Πῶς λοιπὸν εὐλόγησε καὶ ἁγίασε αὐτὴ τὴν ἡμέρα, στὴν ὁποία δὲν ἔπραξε τίποτα; Πῶς δὲν εὐλόγησε τὴν «μία» τὴν πρώτη πὺ εἶναι ὑπερεξαίρετη κατὰ τὴν ὁποία παρήγαγε τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸ μὴ ὄν;

Πῶς δὲν εὐλόγησε κάποια ἄλλη ἐπόμενη μέρα εἴτε αὐτὴ πὺ στειρέωσε τὸν οὐρανὸ εἴτε αὐτὴ πὺ συστάθηκε ἡ γῆ; Γιατί δὲν εὐλόγησε μᾶλλον τὴν ἕκτη πὺ ἀνέδειξε τὸν ἄνθρωπο γνωστικὸ ζῶο κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσὴ Του;

Καὶ ὅμως εὐλόγησε τὴν ἑβδομὴ μέρα, πὺ εἶναι μέρα ἀπραξίας.

Μερικοὶ ἐκθειάζουν τὸν ἀριθμὸ ἑπτὰ (Ἰώσηπος, Φίλων) γιατί λέγουν ὅτι εἶναι ἀγέννητος, ἀλλὰ καὶ παρθένος ἀφοῦ δὲν γεννᾷ. Ὅμως καὶ ἡ μονάδα εἶναι ἐντελῶς

ἀγέννητη, ἀλλὰ καὶ γεννητικὴ κάθε ἀριθμοῦ. Μιλᾷνε γιὰ τὶς ἑπτὰ μέρες τῆς ἑβδομάδας, ἑπτὰ πλανῆτες, σ' ἑπτὰ μέρες διχοτομεῖται ἡ σελήνη καὶ σὲ ἄλλες ἑπτὰ γίνεται πανσέληνος κ.ο.κ.

Κάθε ἀριθμὸς ἂν τὸν ἐξετάσουμε θὰ βροῦμε κάτι καλὸ καὶ θαυμαστὰ ταιριαστό. Λόγου χάρι ὁ ἀριθμὸς ἑξή εἶναι πρῶτος μεταξὺ τῶν τελείων ἀφοῦ ἐξισώνεται πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους στὰ μέρη του, γι' αὐτὸ καὶ τὸ σύμπαν ὁλοκληρώθηκε σ' αὐτόν.

Ὅμως ὁ Μωϋσῆς κατὰ κανένα τρόπο δὲν ἐμφάνισε τὸν Θεὸ ὡς ἐπαινέτη τοῦ ἀριθμοῦ. Λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ Μωϋσῆ λέμε γιὰ ποιὸ λόγο εὐλόγησε τὴν ἑβδόμη μέρα. Λέγει ὅτι: «κατέπαυσε ὁ Θεὸς τὴν ἑβδομὴ ἡμέρα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του τὰ ὁποῖα ἄρχισε νὰ ἐκτελεῖ». Ἐπομένως ὑπάρχουν ἔργα τοῦ Θεοῦ ποὺ οὔτε ἄρχισε νὰ ἐκτελεῖ, οὔτε ἔπαυσε νὰ ἐκτελεῖ.

Εὐλόγησε λοιπὸν καὶ ἀγίασε τὴν ἑβδομὴ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἔπαυσε νὰ πράττει τὰ αἰσθητά, σὰν εἶδος ἐπανόδου στὸ ὕψος του θεοπρεπῶς, ποὺ βέβαια ποτὲ δὲν ἐγκατέλειψε, διδάσκοντας ἐμᾶς νὰ βρεθοῦμε κατὰ δύναμη σ' ἐκείνη τὴ κατάπαυση ποὺ εἶναι ἡ κατὰ τὸ νοῦ μας θεωρία καὶ ἀνύψωση πρὸς τὸ Θεό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα αἷτιο τῆς εὐλογίας τῆς ἑβδομῆς ἡμέρας καὶ παρήγγειλε ὁ Μωϋσῆς νὰ τηρεῖται ἀργία, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ βοηθοῦν τὸ σῶμα, ἐνῶ γιὰ τὴ ψυχὴ παρήγγειλε ἐνέργεια.

Ἄλλο αἷτιο εἶναι ἡ πρόβλεψη τοῦ δημιουργοῦ τῆς ἐκτροπῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ χειρότερο μέχρι καταστροφῆς καὶ φυλακῆς στὸν Ἅδη, τὴν ἀχρήστευση ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὸ μελλοντικὸ ἀνακαινισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ ἡ ἀνακαίνιση ἐνεργήθηκε μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ, τὴν κατάβαση στὸν Ἅδη τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀνάκληση τῶν ψυχῶν ἀπὸ αὐτὸν τὸ Σάββατο.

Τελείωση τῆς ἑβδόμης μέρας εἶναι ἡ ὄγδοη ἡμέρα, ἡ Κυριακὴ κατὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Δὲν εἶναι μόνο ὄγδοη ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη τῶν ἑπειτὰ ἀπὸ αὐτὴ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Μωϋσῆς τὴν ὀνόμασε ὅχι «πρῶτη», ἀλλὰ «μία» ὡς ἀνώτερη ἀπὸ τὶς ἄλλες καὶ ὡς προοίμιο τῆς μιᾶς καὶ ἀνέσπερης ἡμέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε τὴν Κυριακὴ, τὴν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεώς του, στοὺς μαθητὲς του, ἐνῶ ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς. Καὶ πάλι στὴν ὄγδοη ἡμέρα, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴ, (ποὺ τιμᾷμε σήμερα) στὸ ἴδιο σπίτι μὲ κλειστὲς τὶς πόρτες ἐμφανίζεται στὸ διστακτικὸ Θωμᾶ γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσει στὴ πίστη.

Ἀπὸ τότε διαρκῶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπιτελεῖ τὶς συνάξεις, κυρίως τὶς Κυριακές. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὶς ἱερὲς καὶ θεοπαράδοτες συνάξεις καὶ ἐγκαταλειφθεῖ δίκαια ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ πάθει κάτι

παρόμοιο με τὸν Θωμᾶ, ποὺ δὲν ἦλθε στὴν ὥρα του.

Ὁ Θωμᾶς ὅταν ἦταν ἀπὼν ἀπὸ τὴ σύναξη, ἔγινε ἄπιστος, ὅταν δὲ ἐπανῆλθε με τοὺς πιστεύοντας, τότε δὲν ἀστόχησε στὴ πίστη του. Ἐπομένως νὰ ἐπισκεπτόμαστε συχνὰ τὴν Ἐκκλησία τὶς Κυριακὲς σχολάζοντας ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ἔργα μας, χωρὶς ἀπουσίες γιὰ νὰ λαβαίνουμε τὴν εἰρήνη καὶ νὰ αὐξάνουμε τὴν πίστη μας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ἡ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Μεγαλυνάριον.

Θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς Μαθηταῖς, ὑπέστης Σωτήρ μου, τὴν εἰρήνην σου δοὺς αὐτοῖς· ὅθεν ὁ Θωμᾶς σε, δακτύλῳ ψηλαφήσας, ἐβόα· Σὺ Θεός μου, πέλεις καὶ Κύριος.